

Σαυκχιωνος, Κατ. Χ84. Έθν. Βιβλ.

σλ. 216-217

Ἰακώβος
(ἱεροδιακόνος, κύριος) ισ 4.

ὑπὸ Σαυκχιωνος περιγράφοντος τὸν ἄνθρ. 1192 κώδ. (δυσχερῆνον 2; 1702) ὡς ἔχει:
- Επιστέφεται: Ἀλωχενμονοῦσα ῥητορικὴ εἶπουν Ἀφθονίου Προχυμνάσματα ἐν
τῇ Λατίνων ἀνθροποθὲντα φωνῇ καὶ ἐν ἑλληνικῇ διακρίσει ἐποστρωθῆτα σπουδῇ
καὶ πόνοι Ἀναστάσις Παπαβεργίου τοῦ ἐκ Ἱωαννίνων, ἐν τῇ κωμοπόλει Τυρνάβου
τῆς Θετταγίας διατρέχοντος χάριν τῶν ἀπ' αὐτοῦ διδασκόντων πρωτοκλήρων μαθητῶν,
προτίθενται δ' αὖτις τὰ ἐφ' ἃ δύο ἐπιστέρματα Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ κυρίου
μαθητοῦ τῆς ἐν Τυρνάβῳ σχολῆς:

Πνυτὶς ῥητορικῆς ὁ γαλινῶδων ὀχετῶς
ταύτην ἐν χιβάδων ἔηλετ' Ἀναστάσιος,
Ἀμφοτέρως πένθως διακρίτους δεξὸς ἴδμων,
Πλήρης τῶν [ἰσ. τε] σοφίας καὶ χαρίων πρόξυμος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

/.

Τοῦ αὐτοῦ ἔτιρου ματ' ἱρωταπόρουν.
 Τίς 66 ἀλουρογορῶν δυοῖς ρυτρινῇ βαδίσχῃ,
 Τὴν πᾶρος οὐ τοῖον γὰρος ἔκβεβλιν;
 ἢ Εἰσχος ἢ λογιόις ἦν ἄνῃ στόμα καγγρόνῃς τε,
 ἢ Ερνος ἰωαννίνων θεῶν Ἀναστᾶς.
 Παιδων ἑλάνων χερὶν αὐτῇ ζῶν γε μαδῆν
 Πηλῆστα λαυεῖντος τῶνχέ μ' αἰ ουρογορῶν.
 οὐ τοῖ ποχ' ἢ σοφίῃ ἄγεται πυρὸς ποχὺ ἄρῃ
 Τύρῃς, ὡς αὐτῶς πᾶς τε θετταγίῃ.
 Σφῶν ἐν γυμνασίῃ συγρίζοντος νιοδῆν τῷ
 μαρμαρυγῇ ἀρετῶν ποχὺ θυροβῶνυς.

Εἰδ' οὕτως ἔπεται ἐπιστολῇ προσφωνεῖν τοῦ συγγραφέως: « Τῷ πανιρωτάτῳ μητροπότη
 τῆς ἀνωτάτης μητροπόλεως Λαρίσσης κυρίῳ κυρίῳ Παρθενίῳ ἀπερτίμῳ καὶ ἐφ' ἀρχῇ δε-
 τῆς θετταγίας καὶ πάσης ἑλάνος ἡγεμενῇ τῇ αψβ' φεβρουαρίου 5, μὴ ἢ αὐτῇ

Σαυαχίνος, Κατ. Χαρ. ἔστ. Β. α. γ.

στ. 216-217

(2)

11 ἀνωβος

(ἱεροδιδάκτος, Κύπριος) 18 α. β.

τὰ ἐφ' ὧν δὴ ἐπισημασμένα:

Πρὸς τὸν αὐτὸν πανικρώτατον καὶ θανερὸν βλητὸν δεσποτὴν μητροπολίτην
Λαρίσσης κύριον Παρθένιον.

Νῦν θ' ἰδοὺ ὑψιμέδων μέγα ὤπαιε χάρμα Λαρίσση
ποιμένα νυτρεμένο τῶν λογιῶν προβάτων,
Παρθένιον εὐχόμενον ἵνα ἄρχιμενῇαι φάων,
Ἡπιον, Ἰδυσσην, Εὐδύδιμον, Ζάδρον.
Ὅρ' ἔδωκε μὲν αὖς μεταμῆσαι τῶν ἀπὸ χῆρα
μύσας ὑμνεῖσαι καὶ σοφίης χάριτας
Μουσέῳ κατέπνευ' ἀνὰ Τύρναβον ἀφείπων
κάλλα ἄπαρα τῶς θύμῃς ἔργα τῆς
ἐλ' καὶ Ἀκτασίσι τῶς πυκτίον ἡρ' ἀνέδμεν,
φωνῆς τε ἰταλῶν ἀνδολογικά μιν.

Σῆμα μέγ' ἔχαβις ἀνέρος ποτὶ ἤχιρῃα

Ἐξοχα ὄντα φίλον μεσορόρων ἀνέρων.

Τῆς αὐτῆς πανιερότητος ἐλάχιος δῆλος
καὶ μάστιγος τῆς ἐν Τύρνεω ἐχούσης
Ἰάκωβος ἱεροδιάκονος ὁ Κύπριος.

Λαμπροφωτεινὸς ὁμοίως πάλος ὡς χεῖρ ἔρτατο Ἐλλεί

ἄρτι νορᾶν τε ρόδοις ἰδμοσύνης τε ἴοις,

Τύρνεος ἡδὲ Λάρισα μέγ' ἀβρύνεται τῇ τοῖς δα

τοῖς. ἀρτιῇ ἄρτοις περδυνὸν βελύχ.

ὅς μακάριον θεῖον χερὸς ἔξια προῦνιχάρατο

Ἐλλείδα ἰνιοχῶν. θυσταχίης δ' ὁδῶς.

ὁ αὐτός.